

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1720/07
26.03.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Ljiljane Ivković - Jovanović i Zvezdane Lutovac, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije, Opštinski sud u Sopotu, koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo, Beograd, radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa i isplate zarade, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž-1. br. 2424/07 od 13.06.2007. godine, u sednici održanoj 26.03.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana, revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž-1. br. 2424/07 od 13.06.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Mladenovcu P-1. br. 577/06 od 29.01.2007. godine, stavom prvim izreke, poništena su rešenja tužene od 12.11.2003. godine i od 28.11.2003. godine, kojima je tužiocu izrečena mera prestanka radnog odnosa, kao nezakonita, te je obavezana tužena da tužioca vrati na poslove _____ Opštinskog suda u Sopotu. Stavom drugim izreke, obavezana je tužena da plati tužiocu 1.038.718,00 dinara na ime neisplaćene zarade za period od 28.11.2003. godine do 15.10.2006. godine sa zakonskom zateznom kamatom na iznose i od datuma dospeća bliže označenim u ovom stavu izreke. Stavom trećim izreke, obavezana je tužena da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka od 255.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž-1. br. 2424/07 od 13.06.2007. godine, stavom prvim izreke, preinačena je prvostepena presuda i odbijen tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se ponište rešenja predsednika Opštinskog suda u Sopotu od 12.11.2003. godine i od 28.11.2003. godine, kojima je tužiocu izrečena mera prestanka radnog odnosa, kao nezakonita, kao i da se obaveže tuženi da isplati tužiocu neisplaćene zarade za period od 28.11.2003. do 15.10.2006. godine od 1.038.718,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom na iznose i od datuma dospeća bliže označenim ovim stavom izreke, kao i da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka od 255.000,00 dinara, sve kao neosnovan.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399 Zakona o parničnom postupku ("Sl. glasnik RS" br. 125/04) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361 stav 2 tačka 9 ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema činjeničnom stanju, na kome je zasnovana pobijana odluka, protiv tužioca, koji je bio u radnom odnosu kod tužene na radnom mestu _____, pokrenut je disciplinski postupak u kome je predsednik Opštinskog suda u Sopotu, 12.11.2003. godine, doneo rešenje kojim mu je izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa, zbog povrede radne obaveze - zloupotreba službenog položaja i prekoračenja ovlašćenja, predviđenih članom 59. stav 1. tačka 5. Zakona o radnim odnosima u državnim organima. Prigovor tužioca protiv navedene odluke, odbijen je rešenjem predsednika suda od 28.11.2003. godine i utvrđeno da mu radni odnos prestaje sa danom donošenja ovog rešenja. Osporenim odlukama, stavljeno mu je na teret da je 25.09.2003. godine, na svom radnom mestu, u prostorijama suda, primio BB i njenu majku, kojima je posle uvida u zemljišne knjige dao savet da se zahtev za legalizaciju nepokretnosti može podneti pošto se prethodno sačini ugovor kojim bi majka (na koju se vodi parcela) poklonila BB parcelu, ali kako su mu saopštile "da ne znaju da napišu ugovor", tužilac je sačinio tekst ugovora i overio ga u sudu, zašto je od oštećenih stranaka uzeo 2.000,00 dinara (za sastav ugovora) i 3.200,00 dinara za takse na ime overe ugovora i takse za uknjižbu. Priznanica o plaćenim taksama nisu date oštećenoj, već je ona samo videla taksu za overu ugovora u visini od 700,00 dinara. Ocenjujući zakonitost osporenih odluka, pobijanom odlukom utvrđeno je da je tužilac učinio povredu koja mu je stavljena na teret i pored pismenog upozorenja predsednika suda iz dopisa od 11.03.2002. godine (upućenog šefu zemljišno knjižnog odeljenja), kojim je ukazano na pritužbe advokata i građana o raširenoj pojavi "nadripisarstva" uz predočavanje da takvo ponašanje predstavlja povredu radne obaveze zbog koje se može izreći mera prestanka radnog odnosa.

Pravilno je kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, drugostepeni sud odbio tužbeni zahtev kao neosnovan, nalazeći da je tužilac opisanim radnjama učinio težu povredu radne obaveze, predviđenu članom 59. st.1. tač 5. Zakona o radnim odnosima u državnim organima ("Sl. glasnik RS" br. 48/01 79/05) - zloupotreba službenog

Zakona o radnim odnosima u državnim organima (Sl. glasnik RS br. 40/91 ... /5/03) - postupak službenog položaja ili prekoračenja ovlašćenja.

Naime, od zaposlenog u državnom organu, izvršioca na određenom radnom mestu, zahteva se da svoj posao obavlja u granicama propisanih ovlašćenja i dužnosti za to radno mesto. Sadržaj poslova _____, pa i šefa _____, ne obuhvata i davanja pravnih saveta strankama, a posebno ne podrazumeva sačinjavanje ugovora u ime i za račun stranaka, ni lično, a ni preko ovlašćene agencije. Postupajući suprotno opisu poslova svog radnog mesta, tužilac je prekoračio svoja ovlašćenja, odnosno učinio povredu radne obaveze predviđenu članom 59. stav 1. tačka 5. Zakona. Pri tom, pravilno drugostepeni sud pobijanom odlukom nalazi da je bez uticaja na postojanje disciplinske odgovornosti tužioca, okolnost da li je tužilac za sačinjavanje ugovora pribavio i određenu imovinsku korist, jer to može biti od uticaja samo kod eventualnog utvrđivanja njegove krivične odgovornosti (eventualno postojanje krivičnog dela nadripisarstvo).

Prema članu 59. stav 2. Zakona (posle izmena izvršenih članom 9. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o radnim odnosima u državnim organima, "Sl. glasnik RS" br. 39/02 od 05.07.2002. godine, koja su bila na snazi u vreme donošenja osporenih odluka tužene), za povredu iz stava 1. istog člana može se izreći disciplinska mera novčane kazne (u visini od 20% do 35% od plate isplaćene za mesec u kome mera doneta, u trajanju od tri do šest meseci), ili disciplinska mera prestanka radnog odnosa. Pri tom, suprotno navodima revizije, navedenom, izmenjenom odredbom, nisu propisani i drugi uslovi za izricanje mere prestanka radnog odnosa, već je funkcioner državnog organa (ili drugo lice u smislu člana 60. Zakona) ovlašćeno da disciplinsku meru (bilo novčanu kaznu bilo prestanak radnog odnosa) izriče u zavisnosti od vrste radnje kojom je izvršena teža povreda radne obaveze (iz člana 59. stav 1. Zakona).

Imajući u vidu da je tužilac upravo zbog učestalih pritužbi građana i advokata, upozoren od strane predsednika suda da sačinjavanje ugovora u ime i za račun stranke, predstavlja povredu radne obaveze zbog koje se može izreći mera prestanka radnog odnosa, a da je opisanu radnju ipak ponovio, Vrhovni sud nalazi da je osporenim rešenjem tužiocu pravilno izrečena navedena disciplinska mera.

Osnovanost zahtev u sudskom postupku, za vraćanje zaposlenog na rad i ranije radno mesto, kao i naknada štete u visini izgubljene zarade za period od prestanka radnog odnosa, zavise od uspeha u sporu za poništaj rešenja kojim je zaposlenom prestao radni odnos. Kako je u konkretnom slučaju, pobijanom odlukom utvrđeno da su osporena rešenja tužene, kojim je tužiocu prestao radni odnos zakonita, to je pravilno drugostepeni sud odbio i tužbeni zahtev za reintegraciju i naknade štete.

Navodima u reviziji kojima se ističe da tužilac nije učinio radnju koja mu je stavljena na teret, osporava se utvrđeno činjenično stanje, što u postupku po reviziji nije dozvoljeno, kako je to propisano članom 398. stav 2. ZPP.

Na osnovu člana člana 405. stav 1. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

VS